ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

SÖZLÜ TARİH ÇALIŞMASI DEŞİFRE METNİ

Kemal Deniz 29 Ekim 2026

İ.Y. bugün29 Ekim, 2026 saat 20.32. Partizan geleneğinde dernekler, çalışması doğrultusunda dönemin tanıklarıyla çeşitli görüşmeler ve mülakatlar yapıldı. Bugün de doğrudan o dönemin (1980 öncesi dönem) Hozat'ta kurulmuş olan Hozat Devrimci Kültür Halkla Birleşme ve Dayanışma Derneği'nin yönetim kademesinde yer almış Kemal Deniz ile bir mülakat gerçekleştireceğiz.

Ben Onur Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi İlyas Yer, kendi evimde bulunmaktayım. Kemal Deniz kendi evinde, kayıtta Ali Kemal Fırat bulunmakta. Bu kaydı Zoom üzerinden gerçekleştiriyoruz. Kaydı gerçekleştirmek için Kemal Deniz`den onay almam gerekiyor.

Merhaba Kemal Deniz, hoş geldiniz.

K.D: Merhaba. Hoş Bulduk.

İ.Y: Bu mülakatı kayıt altına almamız gerekiyor. İzniniz var mı? Kayıta alabilir miyiz?

K.D: İsmim Kemal Deniz. Onay veriyorum, Kayıt altına alabilirsiniz. Onay veriyorum.

İ.Y: Teşekkür ederim.

Davetimizi kabul ettiniz, geldiniz. Birlikte tarihe bir not düşeceğiz. Burada önemli olan, gelecek kuşaklara ve bu alanla ilgilenecek akademik dünyaya tarihsel bir bellek bırakmak. Onur Vakfı, 2016 yılından bu yana sözlü tarih çalışmaları kapsamında dönemin tanıklarıyla mülakatlar gerçekleştiriyor. Bu süreçte önemli bir bellek oluşturuldu. Bugün de bu geleneği sürdürerek, 1972-1980 dönemindeki kitle örgütleri ve dernekleşme öyküleri üzerinden bir bellek çalışması yürütüyoruz.

ONUR VAKFI

SÖZLÜ TARİH ÇALIŞMASI DEŞİFRE METNİ

Siz de bizi kırmayıp geldiniz. Şimdi Onur Vakfı'nın resmî bir belgesini dolduracağız. Bu belgeyi tamamlayabilmemiz için size soracağım soruları mümkün olduğunca kısa, öz ve doğrudan yanıtlamanız gerekmektedir.

Görüşme Tarihi: 26-10-2026,

Görüşen Kişi : İlyas Yer,

Görüşülen Kişi: Kemal Deniz.

Doğum Yeri Tarihi : 3.1.1960. Hozat, Dalören köyü .

Cinsiyeti : Erkek,

Medeni Durumu : Evli

Çocuk Sayısı : 2

Kardeş Sayısı : Bu durumda sağ olan 8 kişiyiz, Toplam 15-16 kişi. Vallahi tam hatırlamıyorum. Yani küçükken ölenler var, onları sayarsak 16 diye geçiyor. 16.

Tahsil Durumu : Lise. Lise mezunu. Hozat lisesi.

Mesleği : Serbest Meslek.

Ana Dili : Zazaca (Be… so)

Sizin anneniz babanız bu dile Zazaca mı diyordu, kırmançki mi diyordu?

Annem ve babam bu dile Kırmançki diyordu. Dimili, Be So diyorlardı. Ya şimdi Zazaca diyoruz.

Kırmançki.

Bildiğiniz Başka Diller? : Bildiğim Türkçe. Başka da yok.Türkçe kısmen Almanca.

Harekette Yer Aldığınız Dönem: Bu dernek çalışmalarında veya Partizan geleneğinde yer aldınız tarih: 1976-80.

K.D:Tabii dernek dönemi o dönem. 1976-80 arası. 1980.

Kayıt Süresi: 41 dakika,35 saniye.

Desifre eden Kişi : ilyas Yer

Kısaltmalar: Kemal Deniz: K.D. ilyas Yer: İ.Y., Ali Kemal FIRAT: A.K.F.

****

ONUR VAKFI

İ.Y: Evet, şimdi bu resmî evrakı doldurduktan sonra asıl konuya geçiyoruz. Hafızam beni yanıltmıyorsa **Hozat Devrimci Kültür Halkla Birleşme ve Dayanışma Derneği 1976** yılında kuruldu.

Siz de bu derneğin yönetim kademelerinde, denetim kurulunda görev aldınız. Bu nedenle genel olarak yönetimde bulunduğunuzu söylüyorum.

Daha sonra, Türkiye genelinde olduğu gibi, sıkıyönetim döneminde çeşitli dernekler basıldı ve kapatıldı.

Bu derneğin yöneticileri hakkında da davalar açıldı. Yargılandılar ve cezalar aldılar. Sonrasında ise 141 ve 142. maddelerin kaldırılmasıyla, bu alanda faaliyet gösteren bazı dernek yöneticileri hakkındaki davalar da düştü.

Size şöyle bir soru yöneltmek istiyorum: Kemal Deniz kimdir? Nasıl bir ortamda dünyaya geldi, aile ortamı ve öğrencilik yılları nasıldı? Biyografisini bize kısa ve öz bir şekilde aktarabilir misiniz? Buyurun, sözü size bırakıyorum.

K.D: Daha önce de söylediğim gibi 1960 yılında Dalören Köyü'nde doğdum. Babam tarımcılık ve hayvancılıkla uğraşıyordu. Ama bildiğin gibi orada tarıma da pek şey değildi.

Hayvancılığı da kısıtlıydı. Kışın babam bir iki ay başka yere gidip çalışıp geliyordu. Yani fakir bir aile çocuğuyum.

İlk dönemler 12-13 nüfuslu bir aile. Babam yalnız çalışıyordu. Dedem yardımcı oluyordu.

Dedem ev işleriyle falan beraber uğraşıyordular. Fakir bir aile çocuğuydu. Daha sonra o halde ortaokula geldim.

Hozat'ta okuduk. Ev kiralandı. Daha bir harçlığımız falan doğru dürüst yoktu.

En güzel yemeğimiz az çorba bol ekmekti. Daha sonra lise. Ortaokul çok iyiydi.

Derslerim çok iyiydi. Ama liseye geçtikten sonra tamamıyla okulu neredeyse bıraktık. Yani siyasi ortamdan dolayı bol bol tartışmalar.

Adam kazanma sözde. Bilmem neler…. Ona rağmen liseyi bitirdikten sonra üniversite imtihanlarına girdim.

Dört yıllık Diyarbakır Eğitim Enstitüsü'nü kazandım. Ama maddi imkanlar el vermediği için okumadım.

Tabi o dönemde fazla şey yapmak istemiyorum ama askere gitmemiz gerekiyordu. Askere gittik bitirdik. Ondan sonra İstanbul'a gelip devam ettik.

79'da evlendim. Evlenmemiz gerektiğini söylediler. Evlendik.

Askere gitmemiz gerekiyordu. Askere gittik. Yani burada aslında bazı şeylerden bahsetmek istemiyorum.

Onun için bu şekilde şey yapıyorum. İste izine gelirken pat askerler köyü bastı. Beni aldılar.

Bahsettiğimiz bu dernekten dolayı aldılar tabi. Deşt karakoluna götürdüler. Ama asker olduğum için şanslıydım.

Fazla sıkıştırmadılar. Orada bazı sorular sordular. Ne yapıyordunuz? Dernek çalışmalarınız neydi? Biz gidip orada çay içiyorduk.

Biraz şey davranarak. Çay içiyorduk. Tavla oynuyorduk.

Başka bir şey yapmıyorduk. Gibi cevaplar verip. Yani beni bıraktılar.

Daha sonra bir yazı geldi. İşte affa uğramış. Zaman aşımına nasıl olduysa.

O dava öyle kapandı. Fazla bir şey yok.

İ.Y: Dönemin Hozat'taki siyasal atmosferi.

O günün atmosferini anlatmak istersek. Seninle aynı tarihlerde Hozat'ta okuyorduk. Orta Okul Hemen şehir merkezine yakın, sinemaya bitişik sayılırdı.

Sonrasında da eski spor sahasına doğru lise kuruldu. Ve oraya gidildi.

Hatta kız meslek lisesi vardı. Değil mi?

K.D: Yani benim ortaokula başladığım sene lise açıldı.

Daha önce lise yoktu. Hatırladım kadarıyla. 1973'de lise açıldı.

İ.Y: Tabii yani o dönem. Ortaokul, ortaokuldan sonra da lise kısmı da askeriye, kışlaya doğru o spor sahasının oraya açıldı. Oraya açıldı.

Evet. Şimdi Hozat'ta bir de şöyle bir durum vardı. Evet ortaokul ve lise vardı ama ciddi şekilde de öğretmen açığı vardı.

Hatta derslere ilkokul öğretmenleri gelip girerlerdi. Mesela beden eğitimi ve müzik öğretmenleri, normal ortaokul öğretmenleri ve lise öğretmenleri bulunmadığından ilkokul öğretmenleri gelip girmişti. Bugün avukat olan Süleyman Yeter, müzik hocası olarak geliyordu hatırımda kaldığı kadarıyla.

K.D: Veli Hoca vardı, Türkçe dersine geliyordu. Öyle önemsiz derslere ilkokul öğretmenleri geliyordu. Hatta bir ara Hıdır Öksüz de geldi, Ağa Keşke de geldi.

Evet, çünkü ilk dönemlerde Türkçe derslerine hala ismi hatırımdadır. İbrahim Lek diye bir öğretmen.

İ.Y. İbrahim Lek'ti değil mi? Türkçe öğretmenimiz İbrahim Lek'ti.

K.D: Evet,

İ.Y: Son derece katı, sert, o günün tabiriyle bizim faşist olarak gördüğümüz bir öğretmendi. Sonradan da ayrıldı, değil mi? Hatırımda öyle kalmış. İşte o tarihlerde, öğretmen açığı ortaya çıkınca ilkokul öğretmenleri de gelip derslere girdiler. Bunu niye söylüyorum? Dönemin anlaşılması için gelecek kuşaklara bir not düşmek istiyorum. Evet, sonraki dönemde de Hozat hareketli bir yerdi. Sol siyasal tartışmaların yoğun olarak yürütüldüğü bu dernek, o dönemde önce Halkın Gücü, sonradan da Partizan geleneğinin etkin olduğu derneklerden biriydi. Bu derneğin kuruluş amacını, o günün siyasal atmosferini ve dernek bünyesinde yürütülen çalışmaları bize nasıl aktarabilirsin? Buyur, sözü sana bırakayım.

K.D: Tüm derneklerde olduğu gibi bu derneğinde bir amacı vardı.

Bir amacı kitlelere ulaşmak, kitleleri bir araya getirmek. Köylülerin sorunlarını dile getirmek…

Gelip sorularını orada rahatlıkla açıp konuşabiliyordu. Öğrenci, gençlik, bol bol aralarında tartışmalar. Nerede görüşelim? Falan dernekte görüşelim, konuşalım.

İşte kaynak getirelim, kaynak götürelim gibisinden şeyler yapılıyordu. Yani okulda tartışılan şeyler derneğe kadar tartışılıyordu. Bol bol yani insanlar kendi ideolojisini diğerine kabul ettirmek.

Hatta mesela bizim kendimi söyleyeyim, Halkın yolunda bir Esma vardı. Esma gerçekten bir şeyler biliyordu. Biz daha yeni yeni başlarken o bir şeyler biliyordu, bir şeyler şey yapıyordu.

Neredeyse okulda herkesi susturuyordu. Yani biz de gururumuza yedirmemek zorundaydık. Böyle durumlar oldu.

Daha sonra dedim ya, bu UKO`cuların [Ulusal Kurtuluk Ordusu] gelmesiyle milli mesele. O zaman benim biraz daha avantajım vardı. Benim köyümde Kava`cılar vardı.

Kava´cılar sayesinde araştırmak zorunda kalıyordum. Daha bu konularda bilgili olan yoldaşlara gidip soruyorduk, öğreniyorduk. Kaynaklar alıyorduk, kaynakları okuyorduk.

Ki o dönemde biraz daha şeydi, sayfasına kadar, sütuna kadar. Falan sayfa falan şey falan sütunda. Bunu yazıyor, bunu şey yapıyorduk.

Böyle tartışmalar. Öyle rastgele yüzeysel değildi. Bizim avantajımız Mao`yu biraz daha iyi bilmekti.

Yani onu bilirsek, o dönemde Halkın Kurtuluşu`ymuş, Halkın Yolu`ymuş, Halkın Birliği`ymiş. Hepsi sözüm ona Maocuydu. Ama Mao onları çürüttü.

Çürüttüğünde bu defa tamamıyla karşı çıktılar. Enver'ci [*Arnavutluk Emek Partisi Lideri Enver Hoca]* oldular. Evet, şöyle gitmek istersek bir kronolojik eksende.

İ.Y: Dönem dönem çevre köylerde ya da şehirde yaşanan birtakım meselelerin doğrudan Hozat Kültür ve Dayanışma Derneği'ne taşındığından bahsettiniz. O dönemin ilişkileri çerçevesinde, gerek köylerin kendi aralarında yaşadığı sorunlara gerekse şehirdeki meselelere burada çözüm aranıyordu. Bu konuda hafızanızda yer eden, özellikle çarpıcı bulduğunuz bir olayı bizimle paylaşabilir misiniz?

K.D: Vallahi fazla aklımda şey yok ama in muhtarı vardı.

O konuda dürüst olmadığı için daha doğrusu. Bol bol o konuda şikâyetler geliyordu, çağrılıyordu, konuşuluyordu. Bir tane küçük adam vardı hatırlamıyorum onun hakkında.

Bir de bu Koco vardı sırtkenli. Koco'nın hakkında şikâyetler geliyordu, köylüler gelip konuşuyordu. Şikâyetlerde bulunuyordular, konuşuluyordu.

Yetkili arkadaşlar çekip konuşuyordu. En büyük şey Deşt toprak işgalindeki hareketli çalışmalar. Gerçekten o dönemde derneğe çok iş düştü.

Gereken tüm şeyleri yaptı yani o dönemde.

İ.Y: Hatırımda kaldığı kadarıyla o dönemde köyün ismini hatırlamıyorum. Köylülerin katırları çalınmıştı.

Bu mesele de derneğe iletildi. Bizzat dönemin partizan hareketi bu meseleyi de çözmüştü. Hafızam beni yanıltmıyorsa bu konuda bir bilgi verebilir misiniz?

K.D: Fazla aklımda kalmamış ya da ben yoktum.

Galiba o yaz dönemine denk gelmişti. Öyle bir duyum aldım da yazın ben İstanbul'a gittim ondan dolayı çok hatırlamıyorum.

İ.Y: Anladım.

Bir de bizim o bölgede Ergen'e bağlı Xozapir meselesi vardı. 31 yıllık hatta o bölgede çözülmemiş bir mesele olunca derlerdi ki zannedersin Xozapir meselesidir.

[*Xozapir, Hozat Ergen Köyüne bağlı bir Mezradir.1937/1938 Dersim de yapılan sürgünler sonrasında, bu Mezrada da bazı aileler sürgüne gönderilmişti. 8-10 yıl sonra sürgün dönüşü bu topraklara yakın köyler el koymuş ve sürgünde dönenler ile davalık olmuşlardı.*

Mahkemelerde sürünüyorlardı. Çözülmeyen bir dava olmuştu.-ekleyen: İ.Y.]

Bu çözülmeyen mesele de yine o dönem bu dernek üzerinden Partizan'a aktarılmıştı. Ve bu meseleyi de çözmek üzere dönemin ileri gelenleri el atmışlardı. Bu konuda verebileceğiniz herhangi bir bilgi var mı?

K.D: Onu öyle resmi olarak hatırlıyorum. Çözülmüştü. Gerçekten ortada güzel başarılı bir şey olmuştu. Ama tam şey olarak hatırlamıyorum.

Dedik ya 50 yıl geçti fazla da öyle. Hafıza da tam gerilemiş.

İ.Y: Deş toprak işgalinden sonra da TAĞAR tarafından yine benzeri TDKP ile sorunlar yaşandı.

Onlar da Yusuf Ağa'nın topraklarına el koymak istemişlerdi. Ve hatta epeyce de sıkıntılı geçmişti. Yine bu dernekte o dönem toplantılar, tartışmalar yürütüldü.

Bu meseleye ilişkin bir bilgi verebilme şansına sahip misiniz?

K.D: Onu çok iyi biliyorum. Yalnız TDKP değil, Halkın Yolu'ndaki insanlar.

Kadınlarla köyden köye gezen insanlar. Şimdi hala burada görüp konuşuyoruz. Köy köy dolaşıp anti propagandasını yapan.

Tabii bizimkiler de buna karşı boş durmadılar. Onun propagandasını yaptılar. Ama onlar hepsi anti propagandasını yapıyordu.

Halkın kurtuluşu, halkın yolu. Halkın birliği. O zaman Devrimci Halkın Birliği miydi, Halkın Birliği miydi hatırlamıyorum.

Hatta Kavacılar… Yani hepsi topyekün karşıydılar. Topyekün… de anti propagandası hem de en büyük görevleri sanki oydu.

Köy köy gezip artık tek şeyleri oydu. Yani demek ki başka şeylerden bahsedemeyince bu tür şeylerle kendilerini göstermeye çalıştılar.

İ.Y: Şimdi dernek ortamına gelirsek.

Dernekte, daha çok o günün siyasal gelişmelerine bağlı olarak seminerler ve toplantılar düzenleniyor, oldukça yoğun tartışmalar yürütülüyordu.

Bu tartışmaların ana başlıkları nelerdi? Dönemin atmosferinde hangi siyasal gruplarla, ne tür tartışmalar yapılıyordu?

Bunlar doğrudan derneğin programıyla ilgili miydi, yoksa siyasal hareketlerin kendi güncel meseleleri doğrultusunda mı şekilleniyordu? Örneğin, o dönemde Devrimci Yol`da Hozat'ta etkindi. Devrimci Yol ile hangi meseleler üzerinden tartışmalar yürütülüyordu? Halkın Kurtuluşu ile yapılan tartışmalarda hangi konular öne çıkıyordu? Kava'yla daha çok hangi meseleler tartışılıyordu? Kitlelerin bu tartışmalara ilgisi ve bakışı nasıldı? Tartışmalara daha

çok köylüler mi katılıyordu, yoksa dönemin gençlik yapılanmaları ve gençler mi ilgi gösteriyordu? Bütün bunları nasıl özetleyebilirsiniz?

K.D: Genellikle gençlik tabii, gençlik katılıyordu.

Ama bu gençlik, dernek çalışmaları ile beraber köylülere de seminerler veriyordu. İşte falan gün seminer vardır, herkes katılsın… vs… köylülerde, Konuşmacı kimdir? Falan kişidir…

O [Seminer veren kişi] kişi çok etkiliydi. O kişinin konuşmasını sırf dinlemek için köylüler de geliyordu. Yani dernek büyüktü eğer hatırlıyorsan, tıka basa dolu oluyordu.

Ama Dev-Yol'cular "oligarşi oligarşi" deyip duruyordular. Fazla da öyle bir etkileri yoktu onların. Ama diğer örgütlerle baş çelişki, baş düşman, sosyo-ekonomik yapı, genellikle bu şeyler tartışılıyordu.

Devrimin yolu konusunda pek öyle net bir şey savunan kimse de yoktu bizim dışımızda. İşte şeyin biraz vardı, Dev-Yol 'un ….ama fazla etkili değildi bizim Hozat'ta.

Kava`cılarla zaten tek sorun vardı, milli mesele. Milli meselenin dışında şey yoktu. Daha sonra UKO`cuların çıkmasıyla genellikle bu milli mesele onlarla tartışılıyordu, konuşuluyordu.

Onların kitlesi olmadığı için, bizden kitle koparmaya çalışıyorlardı, seminerlerde derneğe gelenleri etkilemeye çalışıyorlardı. Ama pek öyle etkili olamadılar.

….

İ.Y: Yani dönemin siyasal atmosferinde tartışmalar bazen sert geçiyordu, böyle ifade edelim. Sert tartışmalar da oluyordu ama dönem bakımından, Türkiye Sosyalist Hareketi üzerinden Partizan geleneğinin hatırı sayılır bir ağırlığı bulunuyordu.

Toplum da buna riayet ederdi. Mümkün mertebe sol içi çatışmalarda uzak durmaya, bu davranış bakımından da kitle üzerinden etkiliydi. Çevre köyleri de dahil olmak üzere herhangi bir mesele olduğunda Partizan kadrolarına başvurulurdu ve sorunlar çözülmeye çalışıyordu.

Yanlış mı ifade ediyorum acaba?

K.D: Doğrudur, aynen öyle. Bundan daha ötesi, etkinliklerde konuşmacılar kitleyi çok etkili oluyordu, yani köylüleri bilhassa çok güzel etkiliyordu. Hatta yürüyüşlerde, korsan yürüyüşlerine dahi köylüler katılabiliyordu, gelebiliyordu.

Korsan yürüyüşlerinde biraz daha tabii asker polis saldırıyordu. Bunun da epeyce örnekleri vardır.

……

Bir açlık Grevleri falan olmuştu orada.

Ne için hatırlamıyorum. Bu açlık grevine destek vermek için epeyce yoldaşlar katıldı. Epeyce de etkili olmuştu. Gerek o Maraş katliamı döneminde, protesto ve benzeri etkinlikler de

oldu. Ayrıca, bir de yaşamını yitiren yoldaşların yıldönümünde anmalar ve korsan eylemler olurdu.

İ.Y: O tarihte sanırım 1978 olması gerekiyor. Hozat sinemasında son derece etkin ve çok kalabalık bir gece düzenlenmişti. O gecede bulundunuz mu hatırınızda mı? Ya da bize ne aktarabilirsiniz?

K.D: O gecede vardım.

O gece de gerçekten etkiliydi. Çok da güzel geçti. Çok kalabalıktı.

Emekçi vardı. Ozan Ferhat mı vardı?

İ.Y: Ozan Ferhat vardı. Yerel sanatçılardan Küçük Ayşe dediğimiz bir kadın arkadaşımız vardı.

Gece konuşmacısı da bir öğretmen arkadaşlarımızdan B.H. ydı. Son derece etkili bir konuşma yapmıştı. Oldukça da coşkulu ve kalabalık bir etkinlikti.

K.D: Hatırladığım kadarıyla TDKP`de de vardı. Sanki konuşmaya kaldılar.

İ.Y: Kısa bir konuşmayı Dev-SoL adına T.K. yaptı. Dostça selamladı.

K.D: Öyle bir şey de olmuştu.

İ.Y: O gecede ben de görevliydim zaten. Detayına kadar hatırlıyorum. Oldukça etkili bir etkinlik olmuştu. Gece olmuştu.

O dönem Hozat Derneği'nin yönetim kademesinde toplamda yani denetimde dahil 13 kişi bulunmakta. Bunların isimlerini hatırlayabiliyor musun? Mesela işte o dönem başkan M.A. 'dı. Yardımcısı da Baba Erdoğan'dı. Yönetimde İ.G. var. A.E.K., İ.Y., E.A.T., N.D., A.H.Y., , K.A., Z.K., A.A. var.

……

Şimdi o dönem tabii sıkı yönetimden sonra birçok dernek kapatıldı.

Hakkında davalar açıldı. Genel olarak Hozat Derneği hakkında da işte korsan miting düzenleme, cürüm işlemek için cemiyet kurma, halkı suç işlemeye teşvik ve tahrik etme, komünizm propagandası yapma, işte duvarlara yazı yazma, yasak yayın bulundurma gibi suçlamalarla bu yönetim kademesinde bulunan insanlar hakkında bir iddianame hazırlandı. 141, 142 ve benzeri maddelerde yargılandılar.

Sanırım siz de doğrudan yargılandınız. İfadeniz alındı. Yanılıyor muyum?

K.D: Daha önce bilmiyorum.

Başladıktan önce mi söyledim? 1980'de askerdeyken İzne gelmiştim. İzinde beni aldılar. Dest karakoluna götürdüler.

Tabii tek tek bunu yaptınız, şunu yaptınız vs. . Ben hiçbirini kabullenmedim.

Ben hiçbir şey görmedim. Sadece çay içmek için gidiyorduk. Bir de tavla oynuyorduk, dedim.

Asker olduğum için belki de fazla öyle de sıkıştırmadılar.

Biraz o korsan eylemlerin üstüne çok durdular.

İ.Y: Evet. Sonradan da zaten bu Özal döneminde 141-142'yi kaldırınca bu dava da düşmüş oldu.Ama genel olarak Türkiye'de o dönemdeki benzer dernekler, daha çok siyasal hareketlerin buluşma ve tartışma alanları hâline geldi. Kitle kazanmak ve onları kendi görüşleri doğrultusunda etkilemek için kullanılan yerler oldu. Öyle mi?

K.D: Tabii tüm herkesin o dönemdeki Hozat'ta bulunan siyasetlerin tek amacı oydu.

Kitleleri etkilemek, kazanmak, kendi saflarına çekmek. Hepsinin tek amacı buydu.

İ.Y: Evet. Bu Hozat Derneği'ne bağlı olarak gerçi bir faaliyete daha başlamadan eski adı Sorpiyan olan 3 köyde oluşan Poti, Sorpiyan ve Kilise bugünkü adı Yenidoğdu Köyü olan köyde de bir dernek girişimi oldu.

Doğrudan Tüzüğü falan da Hozat Derneği'nden alınmıştı.

Hozat Derneğinin bir şubesi olarak kuruldu. Henüz köylerde yapılan birkaç toplantı oldu.

Hozat Devrimci Kültür Halkla Birleşme ve Dayanışma Derneği Yeni doğdu Köyü Şubesi biçiminde olması gerekiyor isminin öyle olduğunu hatırlıyorum.

Yönetiminde; Z.D. , A.H.Y. Cahit Oğuz (1986`da Vuruldu), ,Z.K., Sakine vb…

1979 baslarında açildi, Sonra sıkı yönetim gelince dernek henüz yeni faaliyetlere başlamamıştı ki Tunceli ili de Sıkıyönetim bölgesi ilan edilince Çağlarca Köyü Karakol Komutanı ve yanındaki askerler ile dernekte yapmış oldukları bir arama ve tutanakların tutulmasıyla Dernek mühürlendi ve çalışmalarda sonlandırılmış oldu. Masalar dahi hala dışarıdaydı. İçeriye taşınıyor.

İç düzenlemeler yapılıyordu. Çağlarca karakolunda askerler geldi. Bir arama yaptılar.

Zaten içeride de bir şey yoktu. Derneği mühürleyip kapattılar. Bizzat oradaydım.

Masalar üzerine de çocuklar işte Partizan vb yazılar yazmışlardı. Böyle çizmişlerdi. İlkokul çocukları dahi bu girişimlerde etkilenmişlerdi.

Sonradan mühürlendi, kapatıldı. Yani herhangi ciddi bir faaliyeti olmaksızın bu dernek de o dönem öyle kapatıldı. Derneğin yönetim kademesi bu köylerden oluşuyordu.

Kilise, Sorpiyan, Poti birbirine bağlı köylerdir yeni ismi Yeni Doğdu Köyüdür. Ama dernek yeri Sorpiyan'daydı

Fakat derneğin akıbeti de böyle oldu. Yani tam faaliyetlere girişmeden birkaç toplantı yapıldı. Ve dernek mühürlendi, kapatıldı.

Evet, şimdi bu dernek girişimleri o tarihte böyleydi. Özel hatırlayabildiğiniz ya da ek yapmak istediğiniz dönemin atmosferini anlatabilecek birkaç cümle kurabilir misiniz?

K.D: Ya benim daha çok İstanbul'da zamanım geçti. Bir tek işte o dört yıllık bir Hozat deneyi vardı. O Hozat Caddesi'ni biliyorsun. O Hozat Caddesi'nde her birinin elinde bir kitap, kitap çıkarmalar ve tartışmalar, güzeldi.

Hatta özlemişim. Yani gerçekten böyle gidip canlı canlı o şekil görmek istiyorum. O kadar özlemişim.

Herkes birilerini almış. Bir konu hakkında mutlaka fikir alışverişinde bulunuyordu. Güzel şeylerdi.

Yani bizim açımızda öyle fazla da kavgacı değildik. Saldırmıyorduk. Daha çok kazanmaya çalışıyorduk.

Ama diğer siyasetler pek bizim gibi değildiler. Saldırıyordular. Daha ağır bir şekilde saldıranlar da olmuştu.

Onun dışında İstanbul'a geldik. İstanbul'da devam ettik.

Zaten dedim ya. Belki de var raporda şeyler.

Aklımıza gelmiyor. Gelmediği için de. Bu kadar.

İ.Y: Tamam. Çok çok teşekkür ediyorum. Kırmadınız, geldiniz.

Tarihe bir not düştük. İyi ki varsınız. Başka zaman tekrar görüşmek dileğiyle.

K.D: Ben Teşekkür ederim.

Görüşülen Kişi	Görüşen kişi
Kemal Deniz	İlyas Yer

ONUR VAKFI